

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Warszawa, 20 stycznia 2025 r.

Zespół Agendy 2030
Ministerstwo Rozwoju i Technologii
Pl. Trzech Krzyży 3/5,
00-507 Warszawa

Pismo przewodnie

Pakiet Uproszczeniowy Omnibus Opinia w zakresie pożądanых/niezbędnych zmian

W nawiązaniu do wiadomości z dnia 10 stycznia 2025 roku, Komitet ds. ESG Krajowej Izby Gospodarczej z największą starannością opracował odpowiedzi na pytania przesłane przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii (Zespół Agenda 2030), dotyczące propozycji uproszczeń w ramach Pakietu Uproszczeniowego Omnibus. Przedstawione poniżej stanowisko uwzględnia szeroką perspektywę wyzwań i potrzeb związanych z raportowaniem zrównoważonego rozwoju, które zostały zidentyfikowane przez członków Komitetu.

Celem naszego opracowania jest wskazanie rozwiązań, które pozwolą na utrzymanie ambitnych celów klimatycznych i społecznych Unii Europejskiej, przy jednoczesnym wsparciu przedsiębiorstw w procesie dostosowania się do nowych wymogów.

Nasze rekomendacje kładą szczególny nacisk na zapewnienie równowagi pomiędzy uproszczeniem zasad raportowania a zachowaniem wysokich standardów ESG.

Mamy nadzieję, że przedstawione wnioski przyczynią się do wypracowania skutecznych mechanizmów wdrażania omawianych regulacji oraz wsparcia przedsiębiorców w realizacji wymogów sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju.

Poniżej znajdują się odpowiedzi Komitetu Krajowej Izby Gospodarczej ds. ESG, na przesłane pytania.

1. Jak postrzegają Państwo zapowiedź KE nt. Pakietu Uproszczeniowego Omnibus?
Jakie są Państwa oczekiwania względem zapowiadanych zmian?

Zapowiedź Komisji Europejskiej dotycząca Pakietu Uproszczeniowego Omnibus stanowi zarówno szansę, jak i wyzwanie. Uproszczenie zasad raportowania może pomóc w rozłożeniu obciążeń związanych ze zrównoważonym rozwojem, jednocześnie utrzymując wysokie standardy ESG w Unii Europejskiej. Jest to szczególnie istotne dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które często nie dysponują zasobami niezbędnymi do spełnienia wymogów raportowych w obecnym kształcie. Niemniej jednak, należy unikać sytuacji, w której zmiany te są postrzegane jako wycofanie się UE z ambitnych celów klimatycznych, środowiskowych lub społecznych, co mogłoby wpłynąć negatywnie na odbiór społeczny i zaangażowanie interesariuszy. Dlatego uważamy, że zasadne będzie:

- **Zapewnienie wsparcia ze strony KE dla przedsiębiorstw.** Komisja Europejska powinna skupić się na wsparciu przedsiębiorstw we wdrażaniu regulacji poprzez tworzenie krajowych punktów pomocy a także stworzenia wspólnego, uniwersalnego, nieodpłatnego narzędzia do raportowania danych ESG, dostępnego dla firm. Należy również zadbać o standaryzację narzędzi wspierających raportowanie, takich jak uśrednione współczynniki emisji dla surowców i usług,

szczególnie dla krajów spoza UE. To pozwoliłoby na ograniczenie przerzucania obowiązku zbierania danych o emisjach na MŚP, które obecnie nie mają takich możliwości.

KE powinna wprowadzić możliwość uzyskania dofinansowania unijnego na przygotowanie firmy do raportowania zgodnie z CSRD/ESRS/Taksonomią UE w wysokości uzależnionej od wielkości przedsiębiorstwa (tzw. pomoc de minimis)

- **Dalsze ujednoczenie i poprawa używanej terminologii w ESRS.** Dla przykładu - w ujawnieniach dotyczących tematów „S” pojawia się pojęcie „personel” (ang. staff), które nie jest zdefiniowane i nie odpowiada pojęciom używanym w wyjaśnieniach zawartych w punkcie 4 w ESRS S1 (zawierającym wyjaśnienie pojęcia *własne zasoby pracownicze*), ani w punkcie AR 3 tego samego. W krajach takich jak Polska funkcjonuje wiele form zatrudnienia (umowy o pracę, umowy cywilnoprawne, B2B), co komplikuje raportowanie. Należy skoncentrować się na relacjach regulowanych przez prawo pracy, podczas gdy inne formy współpracy powinny być raportowane dobrowolnie. Inaczej tego typu rozbieżności pojęciowe będą istotnie utrudniać przygotowanie ujawnień.
- **Uproszczenie zasad przeprowadzenia oceny istotności** – KE powinna wskazać jednoznaczne kryteria wspierające ocenę istotności, w tym dla poszczególnych sektorów, co odciążałoby przedsiębiorstwa z części odpowiedzialności wynikającej z wątpliwości i błędów związanych przeprowadzeniem procesu oceny istotności. Obecne zasady, dotyczące oceny istotności, w tym zasady podwójnej istotności zawarte w ESRS 1, budzą szereg wątpliwości praktycznych, są zbyt skomplikowane i dają duże pole do dowolnej interpretacji. Komisja Europejska powinna opracować bardziej precyzyjne kryteria dotyczące oceny istotności, uwzględniając aspekty ekonomiczne, społeczne oraz środowiskowe dla poszczególnych sektorów. Dlatego też proponujemy w okresie przejściowym tj. do czasu przygotowania standardów sektorowych odwołać się do innego międzynarodowego standardu, który stanowiłby wsparcie dla firm w zakresie wyboru obszaru tematycznego.
- **Zdecydowane i jasne wymogi atestacji** – zwolnienie firm z obowiązku wszelkiej atestacji za pierwszy rok raportowania.

- **Zintegrowanie krajowych wymogów raportowych z wymogami wynikających z CSRD/ESRS/Taksonomii UE**, co pozwoliłoby uniknąć powielania informacji i zwiększyło efektywność procesów raportowych. W Polsce dotyczyłoby to raportowania dla KOBIZE, Urzędów Marszałkowskich, Wód Polskich, BDS, GUS, BDO, PFRON, ZUS itp.
- Warto rozważyć **automatyczne przesyłanie (wymianę) danych** z centralnych (krajowych) systemów raportowych, takich jak (w Polsce) wybrane bazy danych GUS, co poprawiłoby responsywność i dostępność informacji dla użytkowników. Należy również zwiększyć egzekwowanie istniejących obowiązków raportowych, zwłaszcza w bazach takich jak KOBIZE, gdzie wiele firm wciąż nie raportuje danych mimo równoległego przekazywania ich innym instytucjom.
- **Zrównoważone finansowanie**. Warto zainwestować w rozwój centrów wsparcia zrównoważonego finansowania, które mogłyby pomóc przedsiębiorstwom nie tylko w spełnieniu wymogów raportowych, ale także w przygotowywaniu projektów do przyszłego finansowania. Wsparcie w tym obszarze jest kluczowe, aby sprostać globalnym standardom i zachować konkurencyjność.

Należy podkreślić, że system raportowania powinien opierać się na wiarygodnych i dostępnych danych. Obecna praktyka przerzucania obowiązku zbierania szczegółowych informacji o emisjach na MŚP, np. dla produktów z globalnymi łańcuchami dostaw, jest nieefektywna. W tym kontekście KE powinna opracować uśrednione wskaźniki emisji dla głównych surowców i usług w podziale na kraje pochodzenia.

Na poziomie globalnym UE musi zachować ambitny harmonogram wdrażania celów klimatycznych, aby nie stracić konkurencyjności wobec gospodarek takich jak Chiny, które już wdrożyły podstawowe standardy ujawniania informacji o zrównoważonym rozwoju. KE powinna również unikać sytuacji, w których regulacje prawne podlegają zmianom zanim zaczną być w praktyce stosowane, bowiem narusza to zasadę pewności prawa, a jednocześnie zniechęca przedsiębiorstwa do przygotowywania się do wdrożenia regulacji z wyprzedzeniem (co przy tak skomplikowanych regulacjach jak CSRD i ESRS jest ze wszech miar wskazane).

2. Czy mają Państwo konkretne propozycje uproszczeń w zakresie tzw. pełnych Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (dla jednostek objętych dyrektywą CSRD)?

Propozycje dot. uproszczeń w zakresie tzw. Pełnych Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (dla jednostek objętych Dyrektywą CSRD) zostały przedstawiony w odpowiedzi na pytanie nr. 1 i rozszerzone o poniższe kwestie.

W kontekście uproszczeń w Europejskich Standardach Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju (ESRS) dla jednostek objętych dyrektywą CSRD, proponuje się:

- Uproszczenie wymogów raportowych:
  - Wskazanie przez KE minimalnego zakresu obszarów istotnych dla firm reprezentujących dany sektor. W okresie przejściowym tj. do czasu przygotowania standardów sektorowych rekomendujemy odwołanie się do innego uznanego, międzynarodowego standardu, który stanowiłby wsparcie dla firm w procesie identyfikacji obszarów istotnych
  - Doprecyzowanie wymogów dotyczących „ograniczonej pewności” (limited assurance) oraz przesunięcie wdrażania „rozsądnej pewności” (reasonable assurance) do 2029 roku.
- Wsparcie narzędziowe i instytucjonalne:
  - Opracowanie i bezpłatne udostępnienie wzorcowych szablonów raportów dla różnych sektorów.
  - Utworzenie regionalnych centrów wsparcia, które świadczyłyby usługi doradcze, oferowały szkolenia oraz dostarczały narzędzia informatyczne wspierające raportowanie.
- Integracja wymogów:
  - Połączenie obowiązków wynikających z ESRS z wymogami krajowymi, co zmniejszy obciążenia administracyjne firm i zapewni spójność danych (np. raportowanie do KOBIZE, GUS, czy PFRON w Polsce).

- Zasady raportowania:
  - Utrzymanie fundamentalnych zasad raportowania (ocena istotności, atestacja) w podstawowym zakresie, z opóźnieniem wejścia w życie wybranych ujawnień tematycznych.

Pakiet Uproszczeniowy Omnibus powinien być wdrażany w sposób umożliwiający firmom dostosowanie się do wymogów bez obniżania ambicji klimatycznych, środowiskowych i społecznych UE. Kluczowe jest stworzenie warunków sprzyjających budowaniu konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw na bazie zrównoważonego rozwoju.

Przykładem premii może być dodatkowa punktacja dla przedsiębiorstw, które dobrowolnie poddały się atestacji lub przygotowały raport zrównoważonego rozwoju, w instrumentach finansowych i zamówieniach publicznych wspierających zrównoważone projekty.

3. Jaka jest Państwa opinia nt. projektu standardu sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju dla nienotowanych MŚP (tzw. VSME)? Czy Państwa zdaniem standard ten, którego projekt już został przekazany do KE, powinien być punktem wyjścia do rozbudowania go o dodatkowy moduł dla notowanych na giełdzie MŚP (tym samym dla obu grup MŚP – nienotowanych i notowanych – byłby jeden standard)?

Projekt standardu sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju dla nienotowanych MŚP (VSME) jest pozytywnym krokiem naprzód. Powinien on stanowić bazę dla wszystkich MŚP – zarówno nienotowanych, jak i notowanych na giełdzie. Wprowadzenie jednego, spójnego standardu z dodatkowym modulem dedykowanym dla spółek giełdowych (notowanych) byłoby korzystnym rozwiązaniem. Taki moduł mógłby uwzględniać aspekty istotne z punktu widzenia inwestorów i instytucji finansowych, co zapewniłoby kompleksowość i porównywalność danych.

Jednolite podejście pozwoliłoby na traktowanie wszystkich MŚP w sposób równy, unikając faworyzowania lub karania spółek wyłącznie ze względu na ich status giełdowy. Przy tym, moduł dla spółek giełdowych (appendix do jednego standardu raportowania dla SME,

zawierający dodatkowe wymogi ujawnieniowe dla podmiotów notowanych) mógłby być obowiązkowy, podczas gdy standard bazowy dla nienotowanych MŚP mógłby pozostać dobrowolny.

Wspólne ramy raportowania dla obu grup są uzasadnione, ponieważ MŚP, niezależnie od ich statusu giełdowego, działają w zbliżonych warunkach, dysponują podobnymi zasobami i borykają się z podobnymi wyzwaniami związanymi z raportowaniem zrównoważonego rozwoju. Takie rozwiązanie zagwarantuje efektywność, spójność oraz wartość dodaną zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla ich interesariuszy.

4. Czy w Państwa opinii projektowane sektorowe standardy stanowiąc będą ułatwienie w sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju (poprzez dostosowanie do specyfiki sektora), czy też mogą wprowadzać niepotrzebną komplikację w ramach sprawozdawczości?

Projektowane sektorowe standardy sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju mogą zarówno ułatwiać, jak i komplikować proces raportowania, w zależności od ich konstrukcji i zastosowania. Jeżeli standardy te zostaną odpowiednio zaprojektowane – z szeroko zdefiniowanymi sektorami i ograniczeniem zakresu raportowanych informacji do tych rzeczywiście istotnych dla danego sektora – mogą znacząco uprościć proces raportowania, zwłaszcza dla MŚP. Ułatwią one identyfikację kluczowych obszarów zrównoważonego rozwoju i pozwolą przedsiębiorstwom skupić się na najważniejszych aspektach ich działalności, unikając nadmiernego obciążenia administracyjnego.

Wdrożenie standardów sektorowych wymaga starannego przygotowania i szerokich konsultacji z udziałem przedstawicieli poszczególnych branż. Aby uniknąć nadmiernego rozdrobnienia raportowania i zwiększenia kosztów, sektory powinny być definiowane szeroko, a zasady przyporządkowania przedsiębiorstw do standardów muszą być klarowne.

Jeżeli wprowadzenie sektorowych standardów miałyby uprościć raportowanie, powinny one być przygotowane jak najszybciej, z uwzględnieniem specyfiki różnych branż. W przypadku, gdy standardy będą wiązały się z dodatkowymi obciążeniami, konieczne jest wydłużenie okresu konsultacji i implementacji, nawet do roku 2029, aby przedsiębiorstwa miały czas na adaptację do nowych wymogów.

5. Czy uważają Państwo, że w zakresie CSDDD zaplanowane przyjęcie przez Komisję Europejską wytycznych implementacyjnych na 2027 r. oznacza, że przedsiębiorstwa będą miały za mało czasu, aby przygotować się do wdrażania należytej staranności w przedsiębiorstwach? Czy oznacza to, że należałoby dokonać zmian w zakresie harmonogramu obowiązków wdrażania należytej staranności w CSDDD? Czy identyfikują Państwo dodatkowe rozwiązania w zakresie CSDDD konieczne do wprowadzenia na poziomie legislacji?

Nie uważamy, aby trzyletni okres (2024–2027) na przygotowanie przedsiębiorstw do wdrażania zasad należytej staranności (due diligence) w ramach CSDDD był niewystarczający. Przedsiębiorstwa mają już świadomość nadchodzących zmian, a wydłużenie harmonogramu mogłoby opóźnić działania przygotowawcze. Należy przy tym mieć na uwadze okoliczność, że proces należytej staranności jest już elementem sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju (wspiera ocenę istotności) oraz minimalnych gwarancji, o których mowa w art. 18 rozporządzenia o taksonomii – zatem już obecnie nie powinien być obcy przedsiębiorstwom, do których stosować się będzie CSDDD. Kluczowe jest zapewnienie wsparcia merytorycznego, w postaci wytycznych, szkoleń i narzędzi, które ułatwią wdrożenie nowych zasad.

Rekomenduje się wprowadzenie okresu przejściowego, w którym przedsiębiorstwa będą miały obowiązek raportowania i wdrażania zasad należytej staranności, ale nie będą podlegały karom za niezgodność z wymogami CSDDD. Okres ten mógłby obejmować

pierwsze dwa lata raportowania. Takie rozwiązanie pozwoli na płynniejsze dostosowanie się firm do nowych wymagań, minimalizując ryzyko sankcji w początkowej fazie wdrażania.

6. W zakresie Taksonomii UE 8 stycznia 2025 r. Platforma ds. Zrównoważonego Finansowania przy Komisji Europejskiej opublikowała raport w zakresie kryteriów rewizji dla rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2139 oraz propozycji nowych kryteriów technicznych do Taksonomii UE. Czy wezmą Państwo udział w konsultacjach publicznych trwających do 5 lutego 2025 r.? Czy w tym zakresie mają Państwo konkretne uwagi do propozycji Platformy którymi mogliby Państwo się podzielić?

Deklarujemy udział w konsultacjach publicznych dotyczących kryteriów rewizji rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2139 oraz propozycji nowych kryteriów technicznych do Taksonomii UE, przedstawionych przez Platformę ds. Zrównoważonego Finansowania. Konsultacje te, trwające do 5 lutego 2025 roku, stanowią istotny etap w procesie kształtowania ram prawnych wspierających zrównoważone finansowanie. Szczegółowe uwagi zostaną przygotowane na podstawie analizy propozycji i potrzeb reprezentowanych sektorów.

7. Jakie dalsze uproszczenia w zakresie Taksonomii UE powinny zostać uwzględnione w ramach Pakietu Uproszczeniowego Omnibus? Czy mają Państwo dodatkowe konkretne propozycje związane m.in. z uproszczeniami dla MŚP w ramach Taksonomii UE?

Uproszczenie Taksonomii UE wymaga wprowadzenia sektorowego podejścia do kryteriów technicznych, które uwzględni specyfikę różnych branż oraz ich zdolność do adaptacji. Sektorowe kryteria powinny obejmować etapy transformacji i wspierać branże o wysokiej emisyjności, takie jak przemysł stalowy, cementowy czy transport, szczególnie jeśli posiadają one programy transformacyjne zgodne z Taksonomią.

Dla MŚP konieczne jest stworzenie wsparcia w transformacji, którego obecnie brakuje. Powinno się wprowadzić szerszy katalog zachęt finansowych oraz dedykowane programy wsparcia dla firm wdrażających rozwiązania zgodne z Taksonomią, niezależnie od ich wielkości. Równocześnie należy uspołnić przepisy środowiskowe i Taksonomię, eliminując sprzeczności, np. w odniesieniu do gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ).

Rekomenduje się opracowanie centralnej, spójnej bazy danych zawierającej wyjaśnienia dotyczące kryteriów technicznych i obowiązków ujawnieniowych dotychczas przedstawianych przez Komisję w różnych dokumentach (w szczególności w Zawiadomieniach Komisji), na wzór Single Rulebook Q&A w odniesieniu do regulacji ostrożnościowych dla sektora finansowego.

Należy również zwiększyć nacisk na edukację w zakresie planów dotyczących nakładów inwestycyjnych (ang. Capex plan) wspierających transformację w kierunku zgodności z Taksonomią.

8. Czy uważają Państwo, że Pakiet Uproszczeniowy Omnibus powinien uwzględniać także propozycje uproszczeń w zakresie innych regulacji? Jakich? Proszę o przedstawienie konkretnych propozycji, zakresu uproszczeń/regulacji wymagających uproszczeń.

Pakiet Uproszczeniowy Omnibus powinien uwzględniać uproszczenia w zakresie raportowania i integracji danych wymaganych przez różne instytucje krajowe i europejskie. Choć Pakiet ma się odnosić do regulacji na poziomie unijnym, Komisja mogłaby rozważyć wprowadzenie rekomendacji dla Państw Członkowskich UE dotyczących zintegrowania krajowych wymogów raportowych z wymogami wynikających z CSRD/ESRS, co pozwoliłoby uniknąć powielania informacji i zwiększyło efektywność procesów raportowych. W Polsce dotyczyłoby to raportowania dla KOBIZE, Urzędów Marszałkowskich, Wód Polskich, BDS, GUS, BDO, PFRON, ZUS itp.

Warto rozważyć automatyczne przesyłanie (wymianę) danych z centralnych (krajowych) systemów raportowych, takich jak (w Polsce) wybrane bazy danych GUS, co poprawiłoby responsywność i dostępność informacji dla użytkowników. Należy również zwiększyć

egzekwowanie istniejących obowiązków raportowych, zwłaszcza w bazach takich jak KOBIZE, gdzie wiele firm wciąż nie raportuje danych mimo równoległego przekazywania ich innym instytucjom.

Ponadto, uproszczenia w innych regulacjach powinny uwzględniać eliminację sprzeczności pomiędzy różnymi wymogami raportowymi i harmonizację zasad w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw.

Wyrażamy nadzieję, że przedstawione stanowisko Komitetu ds. ESG Krajowej Izby Gospodarczej przyczyni się do skutecznego wdrożenia Pakietu Uproszczeniowego Omnibus, zapewniając równowagę pomiędzy uproszczeniem zasad raportowania a utrzymaniem wysokich standardów ESG. Jesteśmy przekonani, że nasze rekomendacje wspierają zarówno realizację ambitnych celów klimatycznych UE, jak i potrzeby przedsiębiorstw.

Wyrażamy gotowość do dalszej współpracy oraz udzielenia dodatkowych wyjaśnień w razie pytań. Wierzymy, że wspólnymi działaniami uda się stworzyć warunki sprzyjające zrównoważonemu rozwojowi, które będą jednocześnie korzystne dla biznesu i społeczeństwa.

Z poważaniem,

Członkowie Komitetu ds. ESG
Krajowej Izby Gospodarczej

Karolina Opielewicz

Członkini Zarządu

Krajowej Izby Gospodarczej

Stanowisko KIG zostało przygotowane z udziałem następujących Członków Komitetu ds. ESG KIG:

Jolanta Okońska-Kubica

Aleksandra Majda

Monika Porębska

Borys Sawicki

Robert Adamczyk

Przemysław Ruchlicki

Kontakt:

Sebastian Kobus

skobus@kig.pl

Tel.: +48 577 359 900